

Sveti Benedikt u Čajniču

Oglašavanjem zvona s čajničke crkve počelo je sveto misno slavlje, a potom pjesma *Kriste, u tvoje ime...* Bio je to više nego lijep osjećaj, koji je kod mnogih i suze radosnice izmamio.

Otkako je prije dvije godine, 1. studenoga 2010., kancelar biskupijski i župnik nevesinjski **don Ante Luburić** prvi put pohodio katoličke vjernike u Foči i Čajniču, kao njihov dušobrižnik, i tu služio sv. Mise, katolička zajednica ovih krajeva doživjela je pravi procvat. Već na prvo „obnovljeno“ Benediktovo 2011., tada već potpuno restauriranu crkvu, najistočniju u Mostarsko-duvanjskoj biskupiji, kao i njezine vjernike pohodio je i **biskup Ratko** te ujedno i krizmao jednu župljanku, a u Foči je, nakon što je posve uređeno mjesno katoličko groblje, otvorena i župna kuća. Župnik don Ante svakoga mjeseca pohodi ovdašnje vjernike i služi sv. Misu – u Čajniču pred 15 do 20 vjernika, a u Foči pred 30 do 50.

Da predvodi svečano misno slavlje na ovogodišnju svetkovinu sv. Benedikta u Čajniču, župnik don Ante zamolio je vlč. **don Damjana Raguža**, župnika župe sv. Petra i Pavla na Rotimlji, koji se rado

odazvao pozivu te s nama krenuo na krajnji istok Crkve u Hercegovini. Prva naša postaja, nakon puta preko Nevesinja, Gacka i Tjentišta – na kojem se prije 400 godina, na svome putovanju kroz Foču, Podrinje i dalje, odmarao hrvatski misionar, isusovac **Bartol Kašić** – bila je župna kuća u Foči, gdje je za kasno poslijepodne zakazano misno slavlje. Misu je, pred 30-ak vjernika, predvodio don Damjan, čija je radost bila velika po spoznaji da i danas u ovome gradu živi aktivna katolička zajednica. U svojoj propovijedi posebno je govorio o Presvetoj Srca Isusovu pod čijom je zaštitom ovdašnja katolička zajednica, naglasivši da se danas sve više ljudi u svijetu ponaša kao da nemaju srca, kao da su kamena srca. Uz brojne vjernike, mlađe i starije, posebnu radost među svećenike i puk svojim su trčkanjem unijeli najmlađi fočanski župljani. Po završetku misnoga slavlja svi su misari ostali na popodnevnoj kavi u dvorištu žu-

pne kuće. Bilo je uistinu lijepo vidjeti druženje fočanskih katolika na jednome mjestu, međusobno i sa svećenicima.

Na blagdan sv. Benedikta krenuli smo prema Čajničju. Uz svetkovinu Benediktova, čajnički katolici imaju još jedan povod za slavlje: ove je godine, naime, 110 godina od izgradnje mjesne katoličke crkve. No, prije skretanja za Čajniče, svratismo do Goražda, mjesta stradanja bl. Drinskih mučenica. Tu se, uz obalu rijeke Drine, na

spomen-obilježju našim blaženicama pomolismo i zatražismo zagovor blaženih mučenica da i „nama pokažu put kroz sjajne rajске dveri“.

Oglašavanjem zvona s čajničke crkve počelo je sveto misno slavlje, a potom pjesma *Kriste, u tvoje ime...* Bio je to više nego lijep osjećaj, koji je kod mnogih i suze radosti izmamio. Prvi put od obnove misnih slavlja u ovoj se crkvi uz pjesmu čula i glazba, predvodili su je mladi framaši iz Sarajeva. A pjesma se tijekom cijelog trajanja sv. Mise razlijevala duž glavne čajničke ulice. Na početku misnoga slavlja, svećenicima i okupljenim vjernicima, gostima i domaćima, prigodnim se riječima obratio župnik, podsjetivši na dugu prošlost Katoličke Crkve u ovim krajevima, ali i na činjenicu da slavimo 110 godina od izgradnje naše crkve usred grada Čajniča. Misnom slavlju u punoj crkvi predsjedao je don Damjan Raguž, a koncelebrirali su **fra Miljenko-Mika Stojić**, don **Pero Pavlović** i domaći župnik don Ante Luburić. U propovijedi, koja je – vidjelo se to na licima okupljenih pučana – privlačila pozornost, don Damjan je govorio o životnim putokazima, usporedivši ih s prometnim znakovima na putu. „Vozeći, svatko od nas pazi

na prometne znakove, jer ako ih prekrši, možda će se nevolja dogoditi, a s druge strane, mnogi od nas vrlo rijetko pazimo na životne putokaze, iskazane kroz Deset Božjih zapovijedi ... Možda nas zbog kršenja Deset Božjih zapovijedi neće odmah stići kazna, poput one u vožnji prometnicama, ali će i ta kazna doći na naplatu. Ako ne odmah, onda sigurno nešto kasnije ili

na svršetku života, kada svi dođemo pred sudište Gospodnje“, poručio je don Damjan. Govoreći o sv. Benediktu i njegovu geslu *Moli i radi*, kazao je kako čovjek samo s molitvom, bez rada, nije potpun, kao što nije ni samo s radom, bez molitve upućene Bogu. Samo zajedno molitva i rad donose blagoslov, stvaraju blagoslovljena čovjeka, istaknuo je don Damjan, i dodao da je upravo to – blagoslovljeni – i sadržaj imena sveca zaštitnika čajničke crkve i cijele Europe. Na čajničkome Vrelu, u mjesnome restoranu, za sudionike slavlja i goste organizirano je prigodno blagdansko čašćenje, a mladi su opet predvodili pjevanje. Tako su *Krist na žal*, *Hvala Ti, Kriste* i druge pjesme, nošene hladnom rijekom, dospijevale u samo središte grada. Druženje uz pjesmu nastavilo se do kasnih poslijepodnevni sati. Sa župnikom don Antom, svećenicima i **s. Florijanom** pohodili smo potom katoličku obitelj **Josipa Gašpara**, a

na odlasku iz Čajniča i obitelj **Bertanjoli**. Pozdravom s ovom obitelji, zahvalni Bogu za ovo slavlje, za ovdašnji katolički puk, za mjesnu katoličku crkvu, krenusmo natrag uz Drinu. Sretni, jer je i ovdje obnovljen sveti pradjedovski zavjet vjere u Isusa Krista i vjernosti Katoličkoj Crkvi.

Toni Šarac

